

Met gloeiende remmen langs de afgrondjes

De tweede etappe van de Dakar 2015 was er voor Adwin Hoondert weer eentje vol spanning en sensatie. Dat leverde een wat tegenvallende 48ste plaats op, maar de Zeeuw was 'per saldo' niet ontevreden, nadat hij met oververhitte remmen langs steile afgrondjes had moeten manoeuvreren. "Dat was wel even spannend, ja."

De extreme hitte op de 313 kilometer lange proef richting San Juan was een van de oorzaken van die gloeiende remmen. Een andere was dat Hoondert er een tijdje flink het gas op moest zetten om verloren tijd in te halen. Al na 25 kilometer had hij de DAF iets te enthousiast door een bochtje gestuurd. "De achterkant driftte uit de bocht en schoot in een heggetje," vertelde Hoondert na aankomst in het eveneens schroeënd hete bivak van San Juan, diep in de nacht. "Door de struikjes schoot het ventiel los. Kwijt. We hadden geen extra ventiel bij ons, dus we moesten het wiel vervangen. Dan komt het hele circus voorbij en mag je achteraan aansluiten, in het stof."

Hoondert wist een man of tien in te halen, maar stopte vervolgens bij Fried van de Laar, die met een probleem aan de kant stond. Even later stopte de equipe ook nog bij Jan Lammers, die met zijn Ginaf een rotsblok had geraakt en bij Gerrit van Werven, die een serieus probleem met de achteras had en een wiel vroeg. "Dus die heeft dat wiel met die lekke band gekregen. Hij had wel een ventiel, dus zo waren die jongens ook weer geholpen."

De achterstand was ondertussen wel fors opgelopen, evenals de temperatuur. De DAF is uitgerust met airconditioning, maar met een buitentemperatuur van tegen de 50 graden bood die nauwelijks verkoeling. Ook de remmen koelden niet meer goed af. "Die werden veel te heet en dan werken ze niet meer goed. Precies op een stuk langs allemaal afgrondjes en ravijnen. Die waren best diep, dus daar heb ik rustig aan gedaan, maar het was wel even spannend. De jongens in de cabine vonden het maar niks."

In het laatste deel van de etappe, een stuk vol diep en kapotgereden fesh-fesh, zette Hoondert het gas er weer goed op. "Dat moet wel, want anders sta je muurvast. Daar stonden er zat, auto's en trucks. Ook onze vrienden van TopTrucks stonden tot de assen in het poeder. Nu weet Vick Versteijnen ook wat fesh-fesh is... Onder het poeder zit wel een harde ondergrond. Het is alsof er een dikke laag meel op beton ligt. Dus we hebben nog wel wat aardige jumps gemaakt. Het bonkte alle kanten op. Per saldo viel het dus niet tegen. We zijn er weer en dan is het goed, hè. Ze mogen van mij wel de vloerverwarming uitzetten hier in het bivak. Dat asfalt houdt de warmte iets te goed vast, wat mij betreft."

